

seltsi hulka olli sattunud, kes Jummalala ja temma pühha seaduse wasto nurrisedes ütlevad: Et kiskugem katki juttad, ja wiiskagem ennestest ärra nende köied! Sest Jõsand, kes taewas istub naerab neid, ja tahhab ommas kanges wihas neile hirmu teha! — Ja immelikul kombel sai Peetri sõber ja selle seltsimehhed ka kohhe nisuggust Jõsanda hirmuandmist ning wiha tunda. Jürri maggas Peetriga allati ühhes kambriis, agga ei tulnud sel ösel mitte koju. Teisel päwal sai ta politsei wahtide wahhel koju todud, piddi kohhe mitme teise selliga omma asjad ja passid wõtma, omma karristust kandma, ja siis iggaüks omma male minnema. Sest kohtu üllemad ollid trahteri rändajatest teadust sanud, ja nende üllemeelsid juttusid ja nende kurje teggusid tähhele pannud, ja neid kõiki wähhä aega pärrast sedda, kui Peter olli ärraläinud, lasknud kinniwõtta.

„Peter, sinna puggesid weel õigel ajal wiha eest warjule“, ütles wannem sel selsammal õhtul lahke näuga Peetri wasto. Si pudunud suur, et ja ka olleksid piddand seddasamma teed minnema, kui teisedki. Ma tean kuidas eile õhtu luggu olli, ja mis sulle juhtus; agga wõtta ommale sest head õppetust.“

„Tõssi, armas wend“, kostis Peter ja watas häbbiga mahha; sest wannema selli lahked ja

tõssised filmad leikasid temma süddamesse, ja ta mõtles iseeneses: „Si se mees ei olle mitte se fallalik, kelleks Jürri tedda nimmetas, waid ta on tõeste kohtlane ja õige mees.“

Kotlep, se olli wannema selli nimmi, ütles weel: „Panne agga sedda sõnna tähhele: Ärra ussu keddagi enne, kui tedda olled tundma õppinud. Ma nään, ja olled wiakas noor mees, ja auusa wannemate poeg, sinust wõib, kui ja hästi ennast üllespead, kuduwaärt sep sada. Sa ei pea ennesele egga omma wannematele, kui nad weel ellus on, egga ka omma ammetile mitte häbbi teggema.“

Sedda räkis Kotlep ni lahkel ja sõbralikul kombel, et Peetri südda ta wastu julgust sai; ja ärraläinud Jürri peale mõeldes, hirmu tundis.

Kotlep ütles: „Kõik mis Jürri sulle on räkkinud, sedda unnuستا ärra, need on kurjad ja jummalakartmata juttud. Nisuggused peawad ühhest kõrwast sõse ja teisest wälja minnema. Sa olleksid jo wõinud isse mõista, kas temma juttud on tõssi wõi walle; agga minna ütlen sulle, nisuggused nõinud ei tähhenda muud, kui agga et tuhanded inimessi weel ennam õnnetumaks tewad, kui nad enne jo on. Mis Jummalala seaduse wastu on, ei se wõi ellades heaks tulla!“

„Jah — agga kõik ei olle ommeti mitte tühhi